Lietas Nr. C33407816
Lietas arhīva Nr. CA-2229-16/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Vamža
tiesneses A.Veita, M.Zelmene

2016.gada 13.jūnijā izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 24.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 1.februārī prasītāja /pers. A/ cēla tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 177., 178., 179.pantu un Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", lūdz:

- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai līdzekļus nepilngadīgā bērna /pers. D/ uzturēšanai 150 *euro* mēnesī, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteikumos Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteiktajā minimālā uzturlīdzekļu apmērā;
- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai līdzekļus nepilngadīgā bērna /pers. E/ uzturēšanai 150 *euro* mēnesī, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteikumos Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteiktajā minimālā uzturlīdzekļu apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka pusēm /datums/piedzima meita /pers. D/ un 2015.gada 2.novembrī dēls /pers. E/. Laulība ar atbildētāju nav reģistrēta. Puses šobrīd dzīvo šķirti, un atbildētājs līdzekļus bērnu uzturam dod neregulāri un zem valstī noteiktā minimālā apmēra.

Prasītāja norāda, ka abu bērnu uzturam mēnesī iztērē 240 *euro*, bet katra bērna aprūpei un nodrošināšanai ar visu sadzīvē nepieciešamo mēnesī nepieciešami 300 *euro*, kopā 600 *euro*. Prasītāja atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā un saņem tikai bērna kopšanas pabalstu, citu ienākumu prasītājai nav.

Prasītāja norāda, ka ar bērniem dzīvo īrētā dzīvoklī. Dzīvokļa īres maksa mēnesī ir 200 *euro* mēnesī.

Par celto prasību atbildētājs iesniedza paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību atzīst daļēji. Lūdz noraidīt prasību par uzturlīdzekļu apmēru, kā arī līdzekļu piešķiršanu īrētajam dzīvoklim, jo atbildētājs labprātīgi savu spēku un ienākumu robežās rūpējas par meitu un dēlu.

Prasītāja nav pievienojusi nevienu bērnu uzturam un aprūpei izlietoto naudas līdzekļu samaksas apliecinošu dokumentu, kas apliecina izdevumu apmēru.

Paskaidro, ka no 2015.gada jūnija katru mēnesi bērnu uzturam uz prasītājas bankas kontu pārskaita no 150 *euro* līdz 395 *euro*.

Atsaucoties uz Ministru kabineta noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1.punktu un Ministru kabineta noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu norāda, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 370 *euro*, tādējādi no 2016.gada 1.janvāra valstī noteiktais minimālais uzturs vienam bērnam sastāda 92,50 *euro*.

Ņemot vērā atbildētāja ienākumus no darba algas, kura vidēji mēnesī ir 700 *euro*, atbildētājs bērnu uzturam uz prasītājas bankas kontu pārskaita tik daudz naudas līdzekļus, cik iespējams ņemot vērā ienākumu apmēru. Šis apmērs pārsniedz valstī noteikto minimālo uztura apmēru vienam bērnam.

Atbildētājs norāda, ka nekad nav atteicies dot prasītājai līdzekļus bērnu aprūpei, un vērš uzmanību uz to, ka pušu meita katru mēnesi ne mazāk kā divas nedēļas pavada pie atbildētāja. Turklāt norāda, ka prasītāja kopā ar pušu bērniem dzīvo dzīvoklī, kas pieder prasītājas vecākiem. Prasītāja nav pierādījusi un pamatojusi lietā norādīto faktu, ka īrē dzīvokli, par to maksājot īres maksu mēnesī 200 *euro* apmērā.

Ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 24.marta spriedumu tiesa nosprieda prasību apmierināt daļēji. Piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai līdzekļus 92,50 *euro* apmērā bērna /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam mēnesī no 2016.gada 1.marta (ja par 2016.gada martu uzturlīdzekļi nav samaksāti) līdz 2022.gada 1.novembrim, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas mēnesī, un no 2022.gada 2.novembra līdz bērna pilngadībai ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas mēnesī. Piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai līdzekļus 92,50 *euro* apmērā bērna /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam mēnesī no 2016.gada 1.marta (ja par 2016.gada martu uzturlīdzekļi nav samaksāti) līdz 2019.gada 30.oktobrim, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas mēnesī, un no 2019.gada 31.oktobra līdz bērna pilngadībai ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas mēnesī. Piedzīt no atbildētāja valsts ienākumos valsts nodevu 323,54 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,28 *euro* apmērā. Noteikt atbildētājam 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Pirmās instances tiesa secināja, ka puses ir bērnu /pers. D/ un /pers. E/ vecāki. Abu bērnu ikdienas aprūpi īsteno prasītāja, kura dzīvo kopā ar bērniem.

Tiesa konstatēja, ka starp pusēm nav strīds par atbildētāja pienākumu maksāt uzturlīdzekļus bērniem, bet gan par to apmēru.

Ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2015.gada 7.decembra lēmumu Nr.15/2557044 prasītājai piešķirts bērna kopšanas pabalsts 171 *euro* apmērā no 2015.gada 21.decembra līdz 2017.gada 1.maijam. Prasītāja šobrīd algotu darbu nestrādā.

Atbildētājs ir nodarbināts SIA "/Nosaukums A/" un saņem darba algu vidēji 969,02 *euro* mēnesī pirms nodokļu samaksas.

Laika periodā no 2015.gada 29.jūlija līdz 2016.gada 12.februārim atbildētājs regulāri, tas ir, katru mēnesi ir pārskaitījis prasītājai naudas summas, maksājuma pamatojumā norādot - meitai. Laikā periodā no 2015.gada decembra atbildētājs ir veicis naudas pārskaitījumus prasītājai, kā pamatojumu norādot meitai, katru mēnesi 200 *euro*.

Atbildētājs nebija nodarbināts laika periodā no 2016.gada 12.februāra līdz 19.februārim, jo atradās kopā ar pušu meitu, kura bija saslimusi, stacionārā, ko apliecina lietas materiālos esošie pierādījumi par to, ka atbildētājs ir iegādājies šā gada februārī pušu meitai medikamentus.

Tiesa secināja, ka atbildētājs pilda savu pienākumu gādāt par pušu bērnu uzturēšanu, un nodrošina uzturlīdzekļus pušu bērniem apmēram 100 *euro* mēnesī, ko prasītāja uzskata par nepietiekamu.

Ņemot vērā minēto un lietā nodibināto faktu, ka atbildētājs gādā par pušu bērnu uzturu, tiesa atzina, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi minimālo uzturlīdzekļu apmērā, kādu to noteicis Ministru kabinets.

Tiesa atsaucoties uz Civillikuma 179.panta piekto daļu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1. un 2.2.apakšpunktu un Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algas apmēru normāla darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu, kas ir spēkā no 2016.gada 1.janvāra, secināja, ka Latvijā 2016.gadā noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam no bērna piedzimšanas līdz bērna 7 gadu vecuma sasniegšanai ir 92,50 *euro*, ko tiesa, daļēji apmierinot prasību, piedzen no atbildētāja par labu prasītājai pušu bērnu /pers. D/ un /pers. E/ uzturam, nosakot, ka piedzīto uzturlīdzekļu apmērs nevar būt mazāks kā 25% (līdz bērna 7 gadu vecuma sasniegšanai) vai 30% apmērā (no bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, ja minimālā mēneša darba alga valstī pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas tiks palielināta.

Par tiesas spriedumu prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz taisīt lietā jaunu spriedumu un piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai līdzekļus bērna /pers. D/ uzturam 150 *euro* mēnesī no 2016.gada 1.marta līdz pilngadībai un līdzekļus bērna /pers. E/ uzturam 150 *euro* mēnesī no 2016.gada 1.marta līdz pilngadībai.

Apelatore norāda, ka meita mēnesī ne vairāk kā divas dienas pavada pie tēva, tās pārsvarā ir brīvdienas. Turklāt pēdējā laikā viņš meitu nav ņēmis, jo strādā bez brīvdienām. Līdz ar to atbildētājs pirmajā instancē sniedzis nepatiesus paskaidrojumus, ka meita /pers. D/ mēnesī divas nedēļas dzīvo pie tēva un viņš šajā laikā nodrošina bērnu.

Apelatore atsaucoties uz Civillikuma 179.pantu norāda, ka galvenie principi no kuriem jāvadās nosakot uzturlīdzekļus ir bērnam nepieciešamo izdevumu apmērs un vecāku mantiskais stāvoklis.

Neskatoties uz to, ka prasītāja ir deklarēta pie vecākiem, viņa kopā ar abiem bērniem īrē dzīvokli. Dzīvokli īrē jau piecus gadus un arī kopā ar atbildētāju dzīvoja īrētajā dzīvoklī. Īres līgumu pagarina ik pēc pusgada. Ik mēnesi par dzīvokļa īri un komunālajiem pakalpojumiem dzīvokļa īpašniecei maksā 200 *euro* mēnesī. Materiālu palīdzību sniedz vecāki bez kuru palīdzības nevarētu viena aprūpēt bērnus un nodrošināt iztiku sev un ģimenei. Uzskata, ka 150 *euro* ik mēnesi katra bērna uzturam ir adekvāta summa, jo bērniem pieaugot palielinās arī izdevumi bērnu aprūpei un izglītībai.

Norāda, ka katru mēnesi abu bērnu apģērbam (sezonas apģērbam) iztērē 100 *euro*, jo bērni šajā vecumā ļoti ātri aug, tāpēc apģērbs ir derīgs tikai vienai sezonai. Higiēnas preču iegādei mēnesī abiem bērniem iztērē 100 *euro* (ieskatot autiņbiksītes dēlam). Medikamentu un vitamīnu iegāde mēnesī izmaksā 20 *euro* abiem bērniem, t.i., gadījumā, ja bērni neslimo.

Viena bērna aprūpei un nodrošināšanai ar visu sadzīvē nepieciešamo prasītājai nepieciešami vienam bērnam 300 *euro* mēnesī.

Apelatore atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā Nr.SKC-863/2011 norādījusi, ka aprēķinot uzturlīdzekļu apmēru ir ņēmusi vērā ikmēneša vidējos izdevumus bērnu uzturam, t.i., izdevumi ēdienam, mājokļa īrei un apsaimniekošanai, apģērbam, rotaļlietām, higiēnas precēm, medicīnas izdevumiem, vispārizglītojošām un bērna attīstību veicinošām nodarbībām. Atbilstoši minētajam spriedumam šādu izdevumu nepieciešamība ir vispārzināma un to samērīgumu tiesai nebūtu pamata apšaubīt.

Par apelācijas sūdzību atbildētājs iesniedza paskaidrojumus, kuros lūdz noraidīt prasību pilnā apmērā atstājot spēkā pirmās instances tiesas spriedumu.

Atbildētājs uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtējot lietā esošos pierādījumus par pušu mantisko stāvokli kopsakarā ar lietā nodibināto faktu, ka atbildētājs gādā par pašu bērnu uzturu atzina, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi minimālo uzturlīdzekļu apmērā, kādu noteicis Ministru kabinets.

Atbildētājs vērš tiesas uzmanību uz to, ka gādājot par paša bērniem maksā uzturlīdzekļus pat vairāk, kā noteikts Ministru kabineta noteikumos. Arī pirms pirmās instances tiesas sprieduma maksāto uzturlīdzekļu apmērs pārsniedz minimālo apmēru.

Atbildētājs attiecībā uz prasītājas apelācijas sūdzībai pievienoto īres līgumu norāda, ka prasītāja kopā ar īres līgumu nav pievienojusi nevienu izdevumus apliecinošu dokumentu, kas apliecinātu šādu izdevumu apmaksu. Tādējādi nav pierādīts fakts, ka prasītāja pati no saviem līdzekļiem maksā par dzīvokli. Prasītāja nav pierādījusi faktu, ka dzīvo īrētajā dzīvoklī piecus gadus, jo īres līgums noslēgts tikai 2015.gada 30.novembrī.

Atbildētājs nekad nav atteicis uzturlīdzekļus bērniem. Maksājis tos pat vairāk nekā noteikusi pirmās instances tiesa.

Tā, kā meita aug un tuvojas vasara, prasītāja aprīlī lūdza atbildētājam iegādāties meitai velosipēdu. Ņemot vērā izdevumus, kuri atbildētājam jāmaksā valstij par tiesvedību un atbildētāja ienākumus, tad viņš šobrīd nevar tiesvedības laikā atļauties meitai iegādāties velosipēdu, jo aptuveni trīs bērnu velosipēdu maksa jau ir samaksāta valstij kā valsts nodeva.

Par rakstveida procesa datumu lietas dalībniekiem likumā noteiktajā kārtībā paziņots.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, iepazinusies ar apelācijas sūdzību, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība apmierināma.

Starp pusēm pastāv strīds par piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru nepilngadīgo bērnu /pers. D/ un /pers. E/ uzturam.

Civillikuma 179.panta pirmajā daļā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Savukārt, minētā panta otrās daļas noteikumos teikts, ka šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats varēs sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērnu nebeidzas, ja bērns nedzīvo ar vienu no vecākiem.

Jēdziens bērna uzturēšana saistīts ar Civillikuma 177.panta ceturtajā daļā noteiktajiem kritērijiem, kas ņemami vērā nosakot uzturlīdzekļu apmēru un ir samērojams ar abu vecāku mantisko stāvokli.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24.panta pirmajā daļā noteikts, ka vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir samērā ar mantas un sabiedrisko stāvokli rūpēties par sava bērna dzīvību un labklājību, sagādāt viņam uzturu, tas ir, dot ēdienu, pajumti, apģērbu, kopt, audzināt un skolot viņu. Savukārt, minētā panta otrajā daļā teikts, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu pastāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasībās par uzturlīdzekļu apmēru pēc to prasījuma rakstura nav iespējams precīzi, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, noteikt konstantu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, jo piem., medicīniskie izdevumi atšķiras atkarībā no tā vai bērns slimo, ceļa izdevumi atšķiras atkarībā no tā vai bērns regulāri apmeklē nodarbības, izdevumi par mājokli atšķiras ziemas un vasaras mēnešos, u.t.t. Līdz ar to izdevumu pozīcijas, kuras ir mainīgas, tiesa var noteikt piedzenamo uzturlīdzekļu summu pēc sava taisnīga ieskata, kas pamatots uz visu apstākļu apsvērumu, kā arī izvērtējot katra vecāka materiālo stāvokli.

No lietā iesniegtā uzturlīdzekļu aprēķina bērnu uzturam redzams, ka prasītāja norādījusi, ka uz pašreizējo brīdi /pers. E/ un /pers. D/ uzturam mēnesī iztērē 240 *euro*, t.i. vidēji dienā uz katru bērnu 4 *euro*. Katru mēnesi abu bērnu apģērbam (sezonas apģērbam) iztērē 100 *euro*, t.i., 50 *euro*

katram bērnam, jo bērni šajā vecumā ļoti ātri aug, tāpēc apģērbs ir derīgs tikai vienai sezonai, higiēnas preču iegādei mēnesī abiem bērniem iztērē 100 *euro* (ieskatot autiņbiksītes dēlam), medikamentu un vitamīnu iegāde mēnesī izmaksā 20 *euro* abiem bērniem, t.i., gadījumā, ja bērni neslimo. Turklāt prasītāja dzīvo īrētā dzīvoklī un dzīvokļa īres maksa mēnesī sastāda 200 *euro*, papildus komunālie izdevumi (televizors, internets, mobilais telefons). Viena bērna aprūpei un nodrošināšanai mēnesī nepieciešami aptuveni 300 *euro* mēnesī, kaut gan faktiski bērnu uzturam tiek tērēta lielāka naudas summa.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst prasītājas aprēķinu par saprātīgu un samērojamu ar bērnu vecumu un vajadzībām.

Atbildētājs paskaidrojumos norādījis, ka no 2015.gada jūnija katru mēnesi bērnu uzturam uz prasītājas bankas kontu pārskaita no 150 *euro* līdz 395 *euro*, kas pārsniedz valstī noteikto minimālo uztura apmēru vienam bērnam. Bez tam, meita /pers. D/ katru mēnesi ne mazāk kā divas nedēļas atrodas atbildētāja aprūpē.

Prasītāja apelācijas sūdzībā paskaidrojusi, ka periodiski atbildētājs maksā uzturlīdzekļus bērniem, bet ne vairāk kā EUR 200 mēnesī. Meita mēnesī ne vairāk kā divas dienas pavada pie tēva, tās pārsvarā ir brīvdienas. Turklāt pēdējā laikā viņš meitu nav ņēmis, jo strādā bez brīvdienām. Līdz ar to atbildētājs pirmajā instancē sniedzis nepatiesus paskaidrojumus, ka meita /pers. D/ mēnesī divas nedēļas dzīvo pie tēva un viņš šajā laikā nodrošina bērnu.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētāja paskaidrojumi par to, ka meita /pers. D/katru mēnesi ne mazāk kā divas nedēļas atrodas atbildētāja aprūpē, neapstiprinās ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja labprātīgi veiktie maksājumi bērnu uzturam, nekalpo par pamatu, lai samazinātu prasītājas pieprasītos piedzenamos ikmēneša uzturlīdzekļus, taču sprieduma izpildes procesā ir ieskaitāmi piedzenamo uzturlīdzekļu summā.

Atbildētājs paskaidrojumos uzsvēris, ka prasītāja nav pievienojusi nevienu bērnu uzturam un aprūpei izlietoto naudas līdzekļu samaksas apliecinošu dokumentu, kas apliecina izdevumu apmēru.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka bērnam atkarībā no viņa vecuma ir nepieciešami izdevumi par ēdienu, apģērbu, apaviem, bērnudārza, skolas izdevumiem, medikamentiem, higiēnas precēm, kultūras pasākumiem, pamatpakalpojumiem un transportu. Uzturlīdzekļu apmērs ir atkarīgs no bērna individualitātes, spējām, interesēm, veselības stāvokļa, garīgās un fiziskās attīstības un citiem apstākļiem, kā arī bērnam pieaugot, viņa vajadzības palielinās. Tas izriet no loģikas un dzīvē gūtiem norādījumiem, atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai daļai. Šādu izdevumu pierādīšanai nav nepieciešamības visos gadījumos lietā iesniegt apmaksas dokumentus, kas pierāda izdevumus par bērna pārtiku, apģērbu utt.

Atbildētājs paskaidrojumos vērš tiesas uzmanību uz to, ka prasītāja un bērni ir deklarēti trīs istabu dzīvoklī pie vecākiem, kā arī īres līgumam nav pievienoti izdevumus apliecinoši dokumenti. Tādējādi nav pierādīts fakts, ka prasītāja pati no saviem līdzekļiem maksā par dzīvokli. Prasītāja nav pierādījusi faktu, ka dzīvo īrētajā dzīvoklī piecus gadus, jo īres līgums noslēgts tikai 2015.gada 30.novembrī.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka bērnu nodrošināšana ar mājokli ir dabisks vecāka pienākums, ko arī prasītāja dara, īrējot dzīvokli. No prasītājas apelācijas sūdzības redzams, ka materiālo palīdzību sniedz viņas vecāki un dzīvojot pie vecākiem visiem nav vietas. Īres līgumā minēto dzīvokli prasītāja īrē jau piecus gadus, tajā kopā ar prasītāju dzīvoja arī atbildētājs. Īres līgumu pagarina ik pēc pusgada. Dzīvojamo telpu īres līguma 3.1. punktā norādīts, ka telpu īres maksa ir 200 *euro* mēnesī, ieskaitot elektrības, ūdens, gāzes un visus komunālos maksājumus.

Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja ar bērniem īrē vienistabas dzīvokli /adrese A/, ko apliecina lietai pievienotais Dzīvojamo telpu īres līgums.

No lietā esošajiem pierādījumiem par prasītājas materiālo stāvokli Civillietu tiesas kolēģija konstatēja, ka prasītājai piešķirts bērna kopšanas pabalsts 171 *euro* no 2015.gada 21.decembra līdz 2017.gada 1.maijam. Prasītāja norāda, ka šobrīd algotu darbu nestrādā.

No lietā esošajiem pierādījumiem par atbildētāja materiālo stāvokli Civillietu tiesas kolēģija konstatēja, ka saskaņā ar lietai pievienoto VSAA 07.03.2016. izziņu Nr.16/525313, atbildētāja ienākumi 2015.gadā bija: septembrī 1184,37 *euro* un 378,38 *euro*, oktobrī 378,38 *euro,* novembrī 899,81 *euro,* bet decembrī 1029,01 *euro.* Rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norādījis, ka viņa ienākumi no darba algas vidēji mēnesī ir 700 *euro*.

Izvērtējot pušu materiālo stāvokli, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētāja mantiskais stāvoklis ļauj maksāt uzturlīdzekļus 150 *euro* mēnesī katram bērnam, kā arī šāda uzturlīdzekļu summa ir samērojama ar bērnu pašreizējām vajadzībām.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka uzturlīdzekļi piedzenami sākot no 2016.gada 1.februāra, t.i., no prasības celšanas brīža, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Savukārt, atbildētāja labprātīgi samaksātie uzturlīdzekļi ir ieskaitāmi piedzenamo uzturlīdzekļu summā šī sprieduma izpildes stadijā.

Pirmās instances tiesa pareizi izvērtēja pušu mantisko stāvokli, tomēr neatbilstoši pierādījumiem lietā atzina, ka pušu meita katru mēnesi ne mazāk kā divas nedēļas atrodas atbildētāja aprūpē, līdz ar ko piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru nav noteikusi samērīgu ar bērnu faktiskajām vajadzībām šajā vecumā.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasītāja dotajā lietā saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts labā piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktu valsts nodeva sastāda 378,74 *euro* (3600 – 2134 * 4% + 320,10 = 378,74) par uzturlīdzekļu piedziņu, bet tā, kā atbildētājs /pers. B/ jau lietā samaksājis valsts nodevu 323,54 *euro* apmērā, tad no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama atlikusī valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu tiesā 55,20 *euro* apmērā.

Bez tam, lietas izskatīšanas gaitā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 10,70 *euro* apmērā, bet atbildētājs lietā samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,28 *euro* apmērā, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam no atbildētāja Tiesu administrācijas labā piespriežami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,42 *euro* apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]panta noteikumiem daļā par tiesas izdevumu piedziņu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 440.[11], 440.[12] pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a:

/pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam katru mēnesi 150 *euro* (viens simts piecdesmit euro) apmērā sākot no 2016.gada 1.februāra līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam katru mēnesi 150 *euro* (viens simts piecdesmit euro) apmērā sākot no 2016.gada 1.februāra līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus - valsts nodevu 55,20 *euro* (piecdesmit pieci euro un 20 centi) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,42 *euro* (četri euro un 42 centi) apmērā.

Valsts nodevas 55,20 *euro* samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV55TREL1060190911200, bet ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 4,42 *euro* samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV51TREL2190458019000 un samaksu apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Rīgas apgabaltiesā.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese referente /paraksts/ S.Vamža

Tiesneses /paraksts/ A.Veita

/paraksts/ M.Zelmene